НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ НАПН УКРАЇНИ

СВІТ ДИДАКТИКИ:
ДИДАКТИКА В СУЧАСНОМУ СВІТІ

12-13 травня

2026

Електронне видання

Збірник матеріалів

VI МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

100 років Інституту педагогіки НАПН України

Національна академія педагогічних наук України
Міністерство освіти і науки України
Відділення загальної середньої освіти і
цифровізації освітніх систем НАПН України
Інститут педагогіки НАПН України
Державний педагогічний університет імені Іона Крянге в Кишиневі (Республіка Молдова)
Міжнародна академія прикладних наук в Ломжі (Республіка Польща)
Університет природничих наук у Варшаві (Республіка Польща)
Інститут україністики Варшавського університету (Республіка Польща)
Резекненська академія Ризького технічного університету (Латвійська Республіка)
Латвійський університет біонаук і технологій (Латвійська Республіка)
Грузинський міжнародний університет (Грузія)
Промисловий, технічний й автомобільний заклад
профільної середньої освіти в Їглаві (Чеська Республіка)
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
Рада молодих вчених НАПН України

Збірник матеріалів

VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ

ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

«СВІТ ДИДАКТИКИ: ДИДАКТИКА В СУЧАСНОМУ СВІТІ»

Електронне видання

До 100-річчя заснування
Інституту педагогіки НАПН України

Київ
Інститут педагогіки НАПН України
2026

УДК 37.02(063)

Рекомендовано до друку вченою радою Інституту педагогіки НАПН України
(протокол № 7 від 18 червня 2026 року)

ЕКСПЕРТ:
Головко Микола Васильович, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, заступник директора з наукової роботи Інституту педагогіки НАПН України.

РЕЦЕНЗЕНТ:
Василишина Наталія Максимівна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри іноземних мов та перекладу Державного некомерційного підприємства Державний університет «Київський авіаційний інститут».

ЗА НАУКОВОЮ РЕДАКЦІЄЮ
доктора педагогічних наук, професора, дійсного члена НАПН України
Топузова Олега Михайловича,
доктора педагогічних наук, професора, члена-кореспондента НАПН України
Малихіна Олександра Володимировича.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:
Арістова Наталія Олександрівна, доктор педагогічних наук, професор;
Калініна Людмила Миколаївна, доктор педагогічних наук, професор;
Попов Роман Анатолійович, доктор педагогічних наук, доцент, старший дослідник;
Ліпчевська Інна Леонідівна, доктор філософії в галузі знань 01 «Освіта / Педагогіка», старший дослідник;
Павельчук Марина Олександрівна, кандидат педагогічних наук, доцент;
Тетик Валентина Романівна.

Світ дидактики: дидактика в сучасному світі [Електронний ресурс] : зб. матеріалів VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції [за наук. ред. доктора педагогічних наук, професора, дійсного члена (академіка) НАПН України Топузова О. М.; доктора педагогічних наук, професора, члена-кореспондента НАПН України Малихіна О. В.] ; Ін-т педагогіки НАПН України. – Київ : Інститут педагогіки НАПН України, 2026. – 319 с.
ISBN 978-617-9006-32-6
DOI: https://doi.org/10.32405/978-617-9006-32-6-2026-319

До збірника увійшли матеріали учасників VI Міжнародної науково-практичної конференції «Світ дидактики: дидактика в сучасному світі» (12–13 травня 2026 р.).

У матеріалах конференції розглянуто питання теорії і методології сучасних дидактичних процесів; організації освітнього процесу в Україні в умовах воєнного стану; компенсації освітніх втрат в умовах воєнного стану в Україні та повоєнний період (інноваційні підходи, технології, моделі, методики, методи і засоби навчання); психолого-дидактичних проблем організації освітнього процесу в умовах інформаційного суспільства; тенденцій розвитку сучасної дидактики (зарубіжний досвід); трансформаційних процесів в освіті XXI століття (дистанційне та змішане навчання); інноваційних підходів, технологій, методик, методів, прийомів і засобів навчання.
Збірник адресовано науковцям, науково-педагогічним працівникам, педагогам, докторантам, аспірантам, студентам.

УДК 37.02(063)

За зміст публікацій, достовірність інформації, цитат, покликань на літературні джерела відповідальність несуть автори.

ISBN 978-617-9006-32-6 © Інститут педагогіки НАПН України, 2026

Мардарова І. К., Гуданич Н. М.
ФОРМУВАННЯ МЕДІАКОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ЦИФРОВОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ОСВІТИ: АДАПТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ В УКРАЇНІ.....124

Прилуцька Т.
МЕТОДИ ЗАПОБІГАННЯ ПСИХОЛОГО-ДИДАКТИЧНИХ ПРОБЛЕМ, ЯКІ МОЖУТЬ БУТИ СПРИЧИНЕНІ ДИСТАНЦІЙНОЮ ФОРМОЮ ОСВІТИ.....129

Просіна О. В.
ДІАЛОГІЧНЕ САМОАВТОРСТВО ЯК ПСИХОЛОГО-ДИДАКТИЧНИЙ МЕХАНІЗМ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ВИКЛАДАЧА В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА.....133

Семеновська Л. А., Рамусь М. О.
МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ДИДАКТИЧНІ КОНСТРУКТИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ 136

Степанюк А. В., Сорока О. В.
СИСТЕМА ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ ДО ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....140

Терещенко Л. А.
ПСИХОЛОГО-ДИДАКТИЧНІ МЕХАНІЗМИ ПІДТРИМКИ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ XXI СТОЛІТТЯ.....145

Ткачов С., Ткачов А.
ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ЗАСТОСУНКІВ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ.....149

Щербина О. О.
ЦИФРОВІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНІЙ ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 154

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ДИДАКТИКИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Dimitrov O. Yu.
THE ROLE OF THE TERTIARY EDUCATION QUALITY AND STANDARDS AGENCY (TEQSA) IN PROMOTING DIGITAL LITERACY WITHIN AUSTRALIAN HIGHER EDUCATION.....158

Арістова Н. О., Вишневська М. О.
РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ СУБ'ЄКТНОСТІ В СУЧАСНІЙ ЗАРУБІЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ161

Віротченко С. А.
МОВНА ОСВІТА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ІДЕНТИЧНОСТІ: ДОСВІД ЛИТВИ ТА ЛАТВІЇ.....167

штучного інтелекту, що дозволить масштабувати індивідуалізацію у великих закладах вищої освіти без втрати якості персонального контакту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Вишківська, Н. та ін. (2024). Tutoring as a means of individualizing the educational process: An experimental study. *Society. Integration. Education*, *4*, 128–134.

Степанов, О. (2006). *Психологічна енциклопедія*. Академвидав.

Brehony, K. (2004). A new education for a new era: the contribution of the conferences of the New Education Fellowship to the disciplinary field of education 1921–1938. *International Journal of the History of Education*, *40* (5-6), 733–755.

Forster, M. (2018). *Herder's Philosophy*. Oxford University Press.

Knutsen, T. L. (1994). Re-reading Rousseau in the Post-Cold War. *Journal of Peace Research*, *31*(3), 247–262.

Laurillard, D. (2007). Pedagogical forms for mobile learning. In *Mobile learning: Towards a research agenda* (Vol. 1, pp. 153–175).

Robinson, K. (2018). *You, your child, and school: Navigate your way to the best education*. Viking.

Strader, R., & Thille, C. (2012). The open learning initiative: Enacting instruction online. *Game Changers: Education and Information Technologies*, 201–213.

Westbrook, R. B. (1991). *John Dewey and American Democracy*. Cornell University Press.

Степанюк А. В.
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка (Тернопіль, Україна)
Сорока О. В.
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка (Тернопіль, Україна)

СИСТЕМА ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ ДО ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасний етап розвитку освіти характеризується активним впровадженням технологій штучного інтелекту (ШІ), що розширює можливості для впровадження нових способів продукування знань, персоналізації навчання, аналізу даних та моделювання холістичних процесів у природних системах тощо. У зв'язку з цим постає необхідність цілеспрямованої підготовки майбутніх учителів до ефективного використання таких технологій у професійній діяльності.

Світова та українська педагогічна наука активно реагує на виклики цифрової трансформації і кількість досліджень про ШІ в освіті суттєво зростає останніми роками. Проведений аналіз наукових джерел засвідчив, що, загалом, дослідження сучасних науковців у галузі педагогіки та освітніх технологій присвячені: використанню цифрових інструментів у навчанні; формуванню ІКТ-компетентності; інтеграції ШІ в освітній процес. Щодо розробки проблеми підготовки майбутніх учителів природничих наук до використання ШІ, то цей процес надзвичайно активізувався в сучасній науці. Так, Blonder (2024) у своїх

дослідженнях аналізує можливості використання генеративного AI для оцінки та розвитку педагогічно-предметної компетентності майбутніх учителів природничих наук; Putter-Smits et al. (2025) досліджували як навчальні програми для вчителів природничих дисциплін вбудовують AI та які виклики це створює для викладачів і студентів; Harefa (2025) дає характеристику сприйняття ШІ майбутніми вчителями природничої освіти, їх бачення викликів і переваг у використанні AI для наукових портфоліо; MacDowell (2024) розглядає підготовку майбутніх і практикуючих учителів до аналізу, використання й критичного осмислення генеративного AI у навчальних практиках тощо. Водночас підготовка майбутніх учителів природничої освітньої галузі до використання ШІ залишається недостатньо розробленою на такому рівні конструювання змісту освіти як рівень педагогічної діяльності. Існує потреба у створенні системи навчально-пізнавальних завдань, яка забезпечить формування відповідних компетентностей в учасників освітнього процесу.

Підготовку майбутніх учителів фізики, хімії, біології, природничих наук до використання технологій штучного інтелекту ми розглядаємо як складний багатокомпонентний процес, що передбачає формування цифрової, дидактичної та предметної компетентностей. Однак, предмет нашого дослідження ми обмежуємо розробкою системи завдань саме на формування дидактичної готовності майбутніх учителів природничої галузі знань до професійної діяльності у трансформованому освітньому середовищі завдяки залученню ШІ до навчального процесу.

Запропонована нами система передбачає включення дослідної компоненти у навчальну діяльність суб'єктів навчання як постійної органічної її складової. Її специфіка полягає в особливостях полісуб'єктної освітньої парадигми (Співаковська, 2016), яка дозволяє розглядати включення ШІ в освітній процес в якості суб'єкта взаємодії. В основу моделювання авторської системи завдань на формування готовності майбутніх учителів природничих наук до використання ШІ в професійній діяльності покладені такі положення:

✓Тлумачення інформаційного освітнього середовища як суб'єкта освітньої взаємодії в полісуб'єктному освітньому просторі, тобто як мережевого суб'єкта навчального процесу. При цьому ми базуємось на твердженні щодо полісуб'єктної освітньої парадигми, яка розглядається як відкрита, така, що саморозвивається і самоорганізується, зумовлює кардинальну зміну поведінки і стосунків учасників освітнього процесу.

✓Штучний інтелект у школі – це не «заміна вчителя», а потужний інструмент розвитку дослідницького мислення, якщо він у надійних педагогічних руках.

✓ШІ – не джерело відповідей, а каталізатор мислення.

Авторська система складається із типів завдань, за основу виділення яких ми взяли перелік умінь, якими, на думку ChatGPT, повинен володіти майбутній учитель природничих наук для ефективної взаємодії зі системами штучного інтелекту (зокрема з мовними моделями на кшталт ChatGPT). Тобто, запропонована система завдань включає такі їх типи

Тип 1. Завдання на формування уміння формулювати педагогічно доцільні запити (prompt-уміння).

Тип 2. Завдання на формування уміння критично оцінювати відповіді ШІ.

Тип 3. Завдання на формування уміння педагогічної адаптації згенерованого контенту.

Тип 4. Завдання на формування уміння використовувати ШІ як інструмент дидактичного проєктування.

Тип 5. Завдання на формування дослідницьких умінь у взаємодії з ШІ.

Тип 6. Завдання на формування етичних та правових умінь.

Тип 7. Завдання на формування комунікативно-рефлексивних умінь.

Розроблена система завдань ґрунтується на принципах професійної спрямованості, інтеграції теоретичної та практичної підготовки, поетапності, варіативності та міждисциплінарності. первинності освітнього продукту. Вона передбачає поступове ускладнення діяльності здобувачів освіти і охоплює різні рівні сформованості їхньої готовності до використання штучного інтелекту. На початковому етапі навчання доцільно застосовувати завдання репродуктивного характеру, спрямовані на ознайомлення з можливостями використання технологій штучного інтелекту в природничих науках. Такі завдання передбачають аналіз існуючих цифрових інструментів, визначення їх функціональних можливостей, а також виконання інструктивних вправ за зразком. Вони створюють основу для подальшого формування практичних умінь.

Наступним етапом є виконання конструктивних завдань, які орієнтовані на самостійне застосування здобутих знань у професійно спрямованій діяльності. На цьому рівні здобувачі освіти розробляють фрагменти уроків із використанням технологій штучного інтелекту, створюють навчальні матеріали, аналізують біологічні дані та добирають відповідні інструменти для досягнення освітніх цілей. Такі завдання сприяють формуванню методичної компетентності та здатності інтегрувати інноваційні технології у навчальний процес.

Завершальним етапом є виконання творчих завдань, що передбачають розробку власних освітніх продуктів і реалізацію проєктної діяльності з використанням технологій штучного інтелекту. Зокрема, студенти можуть створювати навчальні проєкти, пов’язані з моделюванням біологічних систем, розробляти інтерактивні ресурси або впроваджувати елементи дослідницької діяльності у навчання. Такі завдання спрямовані на розвиток інноваційного мислення, самостійності та готовності до професійної діяльності в умовах цифровізації освіти.

Наведемо приклади конкретних завдань. Так, формування методичних/дидактичних умінь доцільно розпочинати із завдань, спрямованих на розвиток здатності до дидактичного проєктування. На початковому етапі студентам можна запропонувати завдання на аналіз можливостей використання штучного інтелекту під час вивчення конкретної теми з біології, хімії або інтегрованого курсу природничих наук. Наприклад, майбутні вчителі мають визначити, на яких етапах уроку доцільно використовувати генеративні моделі, сервіси автоматичного створення тестів чи інструменти візуалізації біологічних

процесів. Виконання такого завдання сприяє усвідомленню дидактичного потенціалу цифрових технологій.

Для формування вмінь добору та адаптації інструментів штучного інтелекту студентам пропонується порівняти декілька AI-сервісів за визначеними критеріями: функціональність, точність результатів, зручність використання, відповідність віковим особливостям учнів, можливість використання у профільній школі. Результатом роботи може бути створення аналітичної таблиці або методичних рекомендацій щодо використання конкретного інструменту під час вивчення окремих тем природничого циклу.

Для формування вмінь організації навчальної діяльності учнів студентам можна запропонувати розробити фрагмент уроку з використанням технологій штучного інтелекту, у якому необхідно передбачити інтерактивну взаємодію учнів, проблемні запитання, елементи дослідницької діяльності та рефлексії. Наприклад, майбутній учитель може створити завдання, у межах якого учні аналізують результати, отримані за допомогою AI-моделі, і роблять висновки щодо закономірностей функціонування екосистеми.

Для формування вмінь персоналізації навчання доцільно використовувати завдання, пов’язані зі створенням адаптивних навчальних матеріалів. Студенти можуть розробляти різнорівневі завдання з використанням ШІ для учнів із різним рівнем підготовки, створювати індивідуальні траєкторії навчання або добирати варіанти пояснення складного матеріалу відповідно до навчальних потреб школярів.

Формування вмінь оцінювання навчальних результатів забезпечується через виконання завдань зі створення тестів, автоматизованих систем перевірки знань та аналізу типових помилок учнів. Майбутнім учителям можна запропонувати створити комплект тестових завдань за допомогою технологій штучного інтелекту, провести їх експертний аналіз та визначити рівень їхньої валідності й наукової коректності.

Особливу роль у системі підготовки відіграють завдання, спрямовані на формування аналітичних умінь. Насамперед це завдання на критичний аналіз результатів роботи штучного інтелекту. Студентам пропонується порівняти відповіді AI-сервісу з науковими джерелами, виявити помилки, неточності або спрощення та пояснити їх причини. Наприклад, майбутні вчителі можуть аналізувати згенеровані пояснення біологічних процесів або результати автоматичного розв’язання генетичних задач.

Для розвитку вмінь інтерпретації даних доцільно використовувати завдання, пов’язані з аналізом таблиць, графіків, статистичних показників та моделей, створених за допомогою технологій штучного інтелекту. Студенти мають пояснити отримані результати, визначити біологічні закономірності та сформулювати науково обґрунтовані висновки.

Формуванню вмінь порівняльного аналізу сприяють завдання, у межах яких майбутні вчителі зіставляють результати, отримані різними AI-інструментами, оцінюють їхню точність та визначають найбільш ефективний засіб для використання в освітньому процесі. Такі завдання розвивають здатність до обґрунтованого вибору цифрових ресурсів.

Доцільним є також використання завдань на встановлення причинно-наслідкових зв'язків. Наприклад, студентам може бути запропоновано проаналізувати змодельовані AI-системою зміни екосистеми під впливом певних факторів та пояснити можливі наслідки для біорізноманіття. Такі завдання сприяють розвитку наукового мислення та вмінь комплексного аналізу природних явищ.

Для формування рефлексивно-аналітичних умінь ефективними є завдання самооцінювання та експертного оцінювання власних розробок. Майбутнім учителям можна запропонувати провести аналіз створеного уроку або навчального проєкту з використанням ШІ, визначити його сильні та слабкі сторони, оцінити педагогічну доцільність використаних технологій та запропонувати шляхи вдосконалення.

Запропонована система завдань апробована в процесі підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти хіміко-біологічного факультету Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка у 2025–2026 н.р. під час вивчення обов'язкових навчальних дисциплін «Теорія та методика навчання (природничі науки, фізика, хімія, біологія)» та «Методика навчання біології». Результати експериментального дослідження засвідчили позитивну динаміку у формуванні готовності майбутніх учителів до використання технологій штучного інтелекту. Зокрема, у студентів експериментальної групи спостерігалося підвищення рівня методичної/дидактичної компетентності, зростання мотивації до використання інноваційних технологій, а також покращення якості розроблених навчальних матеріалів. Це дає підстави стверджувати, що впровадження системи завдань є ефективним засобом професійної підготовки майбутніх учителів предметів природничої галузі.

Майбутнє освіти полягає в синергії між педагогами та штучним інтелектом. Розуміючи та вдосконалюючи свої унікальні якості, вчителі, студенти можуть ефективно орієнтуватися в інтеграції штучного інтелекту, забезпечуючи всебічний та результативний навчальний досвід. Учитель природничих наук має володіти не лише предметними знаннями, а й інтегральною ШІ-компетентністю, яка поєднує: наукову критичність, педагогічну майстерність, цифрову грамотність, етичну відповідальність. Штучний інтелект у школі – це не «заміна вчителя», а потужний інструмент розвитку дослідницького мислення, якщо він у надійних педагогічних руках.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Співаковська, Є. С. (2016). Теоретичні і методичні основи підготовки майбутніх учителів гуманітарних спеціальностей до професійної діяльності в полісуб'єктному навчальному середовищі

Blonder, R. (2024). Are they ready to teach? Generative AI as a means to uncover pre-service science teachers' pedagogical content knowledge and enhance their preparation program. *Journal of Science Education and Technology, 33*(4), 1–15. https://doi.org/10.1007/s10956-024-10180-2

Harefa, E. (2025). Pre-service elementary teachers' perceptions toward the use of artificial intelligence in science portfolio creation. *Pedagogical Social Science Journal, 3*(1), 45–58.

MacDowell, P. (2024). *Preparing educators to teach and create with generative AI*. ERIC. https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1453019.pdf

Putter-Smits, L. G. A., Tondeur, J., & Pareja Roblin, N. (2025). Exploring the role of generative artificial intelligence in science teacher education programs: A qualitative study. *Computers and Education: Artificial Intelligence, 6*, 100257. https://doi.org/10.1016/j.caeai.2025.100257

Терещенко Л. А.
Інституту психології
імені Г.С. Костюка НАПН України
Національний університет
фізичного виховання і спорту України

ПСИХОЛОГО-ДИДАКТИЧНІ МЕХАНІЗМИ ПІДТРИМКИ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ XXI СТОЛІТТЯ

Освіта XXI століття характеризується одночасним впливом глобальної цифровізації, соціальних трансформацій та кризових явищ, серед яких воєнний стан виступає потужним дестабілізаційним фактором функціонування освітніх систем. Український освітній простір опинився в умовах, коли традиційні дидактичні моделі більше не забезпечують стабільності навчальної діяльності студентів.

Воєнні події спричинили:

–порушення безперервності освіти;

–вимушену зміну форматів навчання;

–зростання психоемоційного навантаження;

–втрату освітньої мотивації;

–формування феномену освітніх втрат.

У цих умовах мотивація навчання перестає бути виключно педагогічною проблемою і набуває психолого-дидактичного характеру, що вимагає інтеграції психологічної підтримки у структуру освітнього процесу.

Сучасна дидактика переходить від трансляційної моделі навчання до суб'єктно-орієнтованої парадигми, де студент виступає активним конструктором власного освітнього досвіду. Проте кризові умови змінюють мотиваційну архітектуру навчання:

–зовнішня мотивація послаблюється;

–зростає роль емоційних чинників;

–підвищується значення підтримувального освітнього середовища;

–актуалізується розвиток саморегуляції.

Таким чином, виникає потреба у нових психолого-дидактичних підходах до організації навчального процесу (Микитюк & Микитюк, 2021).

Мета дослідження. Обґрунтувати психолого-дидактичні механізми підтримки навчальної мотивації студентської молоді в умовах воєнного стану та трансформації сучасної освіти.

Методологічною основою дослідження виступають:

–компетентнісний підхід;

–студентоцентрована парадигма освіти;

–теорії внутрішньої мотивації;